

Posłuchaj Bóh!

Czytło 36.

3. dez

Łétnik 1.

1891.

Szerbske nježeliske łopjenka.

Wudawaju ło kóždy łobotu w Smolerjez knihiczišcezerńi w Budyšcinje a łu tam dostacź sa šchtwórtlétnu pschedplatu 40 np.

2. advent.

Romskich 15, 13: „Bóh pak teje nadzije napjeliń waš je wschém wješelom a měrom we wěrje, so bnyšceže polnu nadziju měli psches tu móz šwjateho Ducha!“

Šwjaty Pawoł ma po tutnych słowach sa to, so kšeseczijanstwo je něšto jara šwjelaze a smėrowaze sa cžłowštu wutrobu. Dziwnje! Šwět je zyle hinajšceho mēnjenja. Wón dzerzi wěrne kšeseczijanstwo sa něšto šrudne, mutne, cžmowe. Ma sa to, so cžłowjeka jara tyšcneho cžini, dokelž jemu šwětne wješele šahubi; wonajšeho, dokelž s nimi wjazy łobu njebēha do dziwjeho, njerodneho wašchnja, tupeho, dokelž jeno hłowu wišacź dawa. Ale pošluchaj jedyn raš nuts do biblije! Tam drje wjele hłobow klinezi, tam wschaf pokutne psalmy s hłubiny wukhadžeja, ale wone ło škónczeja jako kšerlusche na wyschšim chorje. Tam wschaf ło trubja šudne trubny, ale šylnišcho klinezi šwonow šwonjenje wješeleho ewangelija a dobneczeriške špėwanje pschewinjerjow pschi křystalnym morju. Tam drje šlyšchijš hłobny plakanja, ale móznijšchi je rōt polny šmjecza a jasył polny kšwalenja: „Tōn šenjes je wulcu wēz na naš cžinił, nad tym ło wješelmy“ a hłob s Božeho trona: „Nieplacź, hlaj, pschewinyl je tōn law, kiž je s teho roda Judoweho“.

Posłuchaj nuts do zyrkwineho léta: tam miło-wōtry adventski cžak se šwojimi tajnymi šyntami wot pschińdženja w huadze a wot pschińdženja k šudej ło wotmēnja s tym křasnym šyntom wot najwješelšceho, najšbōžnišceho, huadny polnišceho Božeho duja; tam pschińdže šwjato-cžichi poštny

cžak, ale wón ło wobšamkuje s jutrownym wysfanjom a se šwjatkownej wješeloscžu.

Posłuchaj škónczuje do špėwarškich, tutnych křasnnych knihow polnych hłobow zyrkwje: wėry wješeloscź daloko pschewazi škórczne kšerlusche pokuty; jehnjecžowy dobneczeriški kšerlusch pschemōže kšchizne a šmjertne kšerlusche, so wschitke do wyšokeho kšerluscha wēczneho žiwjenja wuklineza.

Była biblija, zyrkwine léto a zyrkwine kšerlusche wōtije šwėdcza, so kšeseczijanstwo je najwješelšcha, najmėrnijšcha wēz na šwēcze. Teho dla tej dwė słowje: wješele a mēr s njebješ dele klinešcštej, hdyž kšeseczijanstwo do šwėta pschińdže: „Hlaj, ja pschpowjedam wam wulke wješele“, tak přėdowasche tōn jandžel — „a mēr na šemi“, tak špėwasche ta byla njebješkeho wōjšta.

Tak tu šwjaty Pawoł sa šwojich Romskich k Bohu prošy, so by jich napjeliń je wschém wješelom a měrom. Po tajtim niz jeno trochu wješela jim pošcheje, ale zyle polnych wješela cže wón jich widžecź psched jich Bohom. Wón wē, so pola našceho Boha je wješeloscže došcź a luta rjanoscź k jeho prawizy wēcznje a wot jeho trona horjekach widži ju dele bēzecź w škřystušu, kotryž je ło sa naš študžen bōjškeho wješela šcžinił, s kotrehož picź móžemy bohacze a wschėdnje. A kaž polnu wješela, tak cže Pawoł tež polnu mēra widžecź kšeseczijana wutrobu. Pschetož wón šnaje teho, kotryž prajil je: „Mēr wam wostaju, šwōj mēr wam dawam“. Kšeseczijenje šwėdcza prajicź: „Tōn šenjes je wo dnjo šlubil šwoju dobrotu a w nozy špėwam ja jemu, Bohu šwojeho žiwjenja“, wo dnjo s mērom a w nozy w mērje, kaž wjecžorny psalm ło modli: „Ja ležu a špju zyle s mērom, pschetož ty

